Κρίσις (οικονομική;) (Αρχιμ. Τιμόθεος Παπασταύρου, ιεροκ. Ι. Μ. Πατρών)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 3 Δεκεμβρίου, 2011

Ὅλοι τοῦτο τὸν καιρό, μιλοῦν ἤ μᾶλλον παραμιλοῦν γιὰ τὴν οἰκονομική κρίση. Εἶναι δέ, τέτοιος ὁ τρόπος πού ἀναφέρονται σ΄ αὐτή, πού νομίζει κανείς, ὅτι γι' αὐτή, εὐθύνονται κάποιοι συγκεκριμένοι ἄρχοντες ποὺ σέ συνεργασία μέ ξένες καί ἀντίχριστες δυνάμεις μᾶς τήν ἐπέβαλαν.
Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ λοιπόν νά κάνω κάποιες ἐπισημάνσεις ἐπί τοῦ θέματος αὐτοῦ.

1. Δέν θά μέ ἐξέπληται τό γεγονός ἄν αὐτοί ποῦ μιλοῦσαν ἦσαν ἄνθρωποι κοσμικοί πού κοιτοῦν τά πράγματα ἀπό καθαρά κοσμική ἄποψη. Ὅμως δυστυχῶς αὐτές οἱ ἀπόψεις ἀκούγονται καί ἀπό χριστιανούς πού θρησκεύουν συνειδητά, μή ἐξαιρουμένων ἀκόμη καί κληρικῶν καί δή ἀνωτάτων.

2. Δέν ἀκούστηκε τό παραμικρό καὶ ἀπό κανένα γιά τά αἴτια τῆς κρίσης πού σίγουρα δέν εἶναι ΜΟΝΟ ἡ διασπάθιση τοῦ δημοσίου χρήματος, ἀλλά κυρίως καί πρωτίστως ἡ πνευματική κρίση. Ἀπό αὐτή ἀκριβῶς τήν πνευματική κρίση, προῆλθαν ὅλα ἐκεῖνα τά ἄθλια ἀποτελέσματα πού σήμερα μαστίζουν τόν τόπο μας.

3. Τό πρόβλημα ἆραγε εἶναι ἡ μείωση μισθῶν καί συντάξεων καί ἡ προαναφερθεῖσα διασπάθισις τοῦ δημοσίου "κορβανᾶ";

Ἀγαπητοί μου φίλοι, μᾶλλον δέν θέλουμε νά βάλουμε τόν "δάκτυλο ἐπί τόν τῦπον τῶν ἥλων". Φυσικά καί συμπαθοῦμε ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὑποφέρουν ἀπό τήν οἰκονομική δυσχέρεια καί πολύ περισσότερο τούς ἥρωες πολυτέκνους πού ὑπό τίς δυσχερέστατες σημερινές συνθῆκες, στόν τομέα τῆς τεκνογονίας "φυλάσσουν θερμοπῦλες". Ὅμως "ἕτερον ἑκάτερον"! Καί θέτω ἀμέσως κάποια ἐρωτήματα πού ὅμως κρύβουν καί τήν ἀπάντησή τους.

α. Ποιοί ἆραγε ἔφεραν μέ τίς ψήφους τους αὐτούς τούς ἄρχοντες τούς ὁποίους σήμερα ὑβρίζουν;

β. Πότε ἀνάμεσα σέ μᾶς τούς λεγόμενους χριστιανούς κυριάρχησαν πνευματικά καί ἠθικά κριτήρια ὡς πρός τήν ἐπιλογή τῶν ἀρχόντων μας;

γ. Πότε μᾶς ἀποσχόλησαν σοβαρά νομοθετήματα καί νόμοι, ὅπως τό αὐτόματο διαζύγιο, ἤ ἡ ἀποποινικοποίηση τῆς μοιχείας, ἤ οἱ ἐλεύθερες ἐκτρώσεις, ἤ ἡ ὁμοφυλοφιλία, ἤ ἡ ἀποθρησκευτικοποίηση τοῦ σχολείου, ἤ ἡ ψεύτικη ἱστορία πού διδάσκονται τά παιδιά μας στά σχολεῖα καί τόσα ἄλλα ἄθλια νομοαμβλώματα πού ξεθεμέλιωσαν αὐτόν τόν τόπο;

δ. Ὅταν τό μόνο πού μᾶς ἐνδιέφερε καί ἴσως ἀκόμα μονοπολεῖ τό ἐνδιαφέρον μας, ἦταν καί εἶναι τό πόσα θά πληρωνόμαστε καί τί ὑλικό θά ἀποκτήσουμε καί ξεχάσαμε ἀκόμη καί τίς οὐσιωδέστερες πνευματικές παρακαταθῆκες πού μᾶς ἄφησαν οἱ ἅγιοι πρόγονοί μας, περιμέναμε ἴσως καλύτερες ἐξελίξεις καί ἀποτελέσματα;

ε. Ποῦ εἶναι ἐκεῖνα τά ἰδανικά πού εἶχαν οἱ ἀγράμματοι γονεῖς καί παπποῦδες μας καί πού μέσα ἀπό τήν ἀνέχειά τους μᾶς δίδαξαν;

στ. Ἀλήθεια ἐμεῖς τί ἔχουμε διδάξει στά παιδιά μας;

Μετά ἀπό τά ἐλάχιστα πού προανέφερα μήπως τελικά ἡ οἰκονομική κρίση πού τόσο πολύ ἀκούγεται τόν τελευταῖο καιρό εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἠθικῆς καί πνευματικῆς κρίσεως πού χρόνια τώρα μαστίζει τό ἅγιο τοῦτο τόπο;

Μήπως μέ τήν οἰκονομική δυσχέρεια πού μᾶς ἐπισκέφτηκε ὁ Κύριος μᾶς καλεῖ νά τόν πλησιάσουμε καί νά τόν ἐμπιστευθοῦμε;

Μήπως ἐν τέλει ἡ κρίση αὐτή εἶναι εὐλογία Θεοῦ;

(Πηγή: arpati.blogspot.com)